

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 2823

гр. София, 17.05.2016 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 17.05.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **5262** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.404 и следващите от ГПК вр. параграф 2 от ДР на ДОПК.

С молба от 11.04.2016г. от процесуалния представител на жалбоподателя по делото [фирма] е направено искане за издаване на изпълнителен лист съгласно "влязлото в сила съдебно решение на ВАС№15094 от 11.05.2013г. по адм.д.2266/2013г. по описа на ВАС, О. отделение.

По разпореждане на съда, искането е уточнено с молба от 22.04.2016г. от името на дружеството, в която се твърди, че:

Съгласно диспозитива на влязлото в сила Решение № 15094 от 11.15.2013 г., постановено по адм. дело 2266/2013 г., по описа на Върховния административен съд, О. отделение, жалбата на „АК Е.“ е отхвърлена в частта „с която се иска отмяна на Ревизионен акт № 1400617/03.01.2008г., издаден от орган по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - П., относно установени задължения за ДДС над сумата 14715,03 лв. и лихви за забава над сумата 9948,21 лв.". Според дружеството, след като жалбата е отхвърлена за сумите над 14715,03 лв. и лихви за забава над сумата 9948,21 лв., означавало, че се признава за сумите до 14715,03 лв. и лихви за забава до сумата 9948,21 лв. Дружеството твърди, че ТД на НАП П. е прихванала всички суми по обжалвания РА, което обуславяло правен интерес на дружеството от издаването на Изпълнителен лист за сумата 14715,03 лв. и лихви за забава до сумата 9948,21 лв.

След размяна на книжа, в становище на ответника по делото се претендира, че това не е процесуалният ред за възстановяване на недължимо внесени/събрани суми за данъци и задължителни осигурителни вноски, което се обосновава с разпоредбите на чл.129, ал.5 ДОПК. Според която разпоредба органът бил длъжен да възстанови или прихване в 30-дневен срок от предявяването пред него на влязлото в сила съдебно решение суми като процесната. За целта следвало да подаде искане за прихващане или

възстановяване по реда на чл.128 и 129ДОПК. Становището е мотивирано и с реда за обжалване на акта за прихващане и възстановяване по чл.129, ал.7 АПК. В случай, че задълженията са внесени от ревизираното лице по реда на чл.153, ал.1 ДОПК, те подлежат на връщане. Поради наличието на изрично уредена в закона процедура, счита за неприложим редът на ГПК.

Предвид на горното, съдът намира искането за допустимо но неоснователно.

Твърденията на жалбоподателя за изпълнителна сила на диспозитива на решението на ВАС с което частично се отменя РА, не се споделят от настоящия съд. Такъв диспозитив на съдебен акт не съставлява изпълнително основание по смисъла на чл.404, т.1 ГПК. Претендира недължимо плащане на конкретна сума, по който въпрос не е формирана сила на присъдено нещо с конкретното съдебно решение на ВАС. В производството по оспорване на административни актове предмет на съдебния контрол е законосъобразността на акта, в случая РА, а не извършеното последващо плащане в полза на бюджета на установените суми с РА. Както основателно се възразява от ответника, предвидено е специално производство - на основанията по чл.128 и 129 ДОПК за възстановяване на недължимо платени суми.

В случая по оспорвания РА по делото, не е постановено съдебно решение с осъдителен диспозитив в полза на жалбоподателя.

Предвид на изложеното, искането за издаване на изпълнителен лист следва да бъде отхвърлено, с оглед на което на основание чл.407, ал.1 ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на „АК Е.“ да бъде издаден Изпълнителен лист за сумата 14715,03 лв. и лихви за забава за сумата 9948,21 лв. на основание постановеното с Решение № 15094 от 11.15.2013 г., постановено по адм. дело 2266/2013 г., по описа на Върховния административен съд, О. отделение, в частта му, с която жалбата на „АК Е.“ е отхвърлена в частта „с която се иска отмяна на Ревизионен акт № 1400617/03.01.2008г., издаден от орган по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - П., относно установени задължения за ДДС над сумата 14715,03 лв. и лихви за забава над сумата 9948,21 лв.“.

Разпореждането подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд в двуседмичен срок от връчване на разпореждането.

Съдия: